

La tribuna

Futur enfront l'oportunisme

Cal recordar qui ha governat des de mitjans de la dècada dels 90 fins fa dos anys

GERARD
Barcia

Aquests dies hi ha corre-disses per part d'alguns a l'hora d'autodefinir-se i explicar qui són i què pretenen fer davant dels electors. És un problema, el de les corre-disses d'última hora, que els socialdemòcrates no tenim. Som un projecte de futur, sens dubte, però perquè tenim un passat sòlid i coherent i un present de treball al servei del ciutadà. I deixeu-me fer un petit matís: per a nosaltres hi ha ciutadans i ciutadanes, no electors i electores.

Quan aquests dies sentim Ara Futur –la proposta electoral impulsada pel PS– s'ha de pensar en què hi ha al darrere: un projecte liderat amb solvència, un projecte coherent, un projecte estable i un projecte segur. Hi ha qui ataca el lideratge ferm i la realitat de l'equip sòlid perquè sap que són dues de les fortaleses que els socialdemòcrates posem a disposició de la ciutadania. Es veurà que des de la perspectiva de l'escomesa electoral, per a alguns tot s'hi val, que seguiran el consell dels assessors i miraran d'embrutir la imatge de cohesió, de rigor i de continuïtat que sens dubte hi ha implícita al projecte d' Ara Futur.

¿PER QUÈ S'ATACA aquests punts forts del Partit Socialdemòcrata? Perquè deixen al descobert els punts febles dels qui ara corren a esbossar un programa de saldo i a mirar de tapar-se les vergonyes amb les disfresses adquirides a corre-cuita. ¿I quins són els seus punts febles? Bàsicament el de ser ja coneguts de tothom, el d'haver tingut oportunitats de millorar la cosa pública i no haver-les volgut o pogut aprofitar, i el d'haver centrat els seus esforços només

NOE

la manca de cohesió; i formulen propostes d'inestabilitat derivades d'un projecte basat en l'efectisme de les velles cares injectades del bòtox de l'oportunisme i dels somriures forçats. Somriures falsos i programes buits o tunejats. De ben segur que amaguen alguna cosa.

Tot allò que avui molesta als nostres oponents polítics ha de ser motiu de satisfacció per a nosaltres tant com de tranquil·litat per a la ciutadania. Dic satisfacció i no autocomplaença; perquè sabem que ens cal més temps i una posició de govern més sòlida per aprendre dels errors que podem haver comès i per seguir millorant.

HI HA Oponentes a qui molesta tant el lideratge ferm de **Jaume Bartumeu** com l'equip tan ben travat. És natural. Els molesta perquè són conscients que un dels bagatges que els socialdemòcrates aportem és el de ser un projecte consolidat i ben liderat, mentre ells representen la inestabilitat del «tants caps, tants barrets». Els molesta perquè mentre nosaltres som un equip amb una visió de país, ells són un grup de persones unides per interessos. Els molesta que els socialdemòcrates ens organitzem entorn d'un principi que respon a un projecte de país, mentre ells s'afanyen a escenificar una simple aliança *a la contra*, sense vinculació real a cap programa o a cap partit polític seriós, més enllà dels quatre noms de sempre. Els molesta que ens diguem Partit Socialdemòcrata, perquè ells han tingut dificultat a trobar quines sigles o quins principis els han d'identificar. Tant és així que també podem comprovar, escoltant la ràdio, que fins i tot alguns dels seus caps de llista s'equivoquen amb el nom d'aquesta associació. El número 1 ha parlat de «Partit Demòcrata» i el número 2 ha fet referència a «Demòcrates pel Canvi». Ni ells mateixos s'ho creuen. ≡

Número 4 a la llista nacional del PS-Ara Futur

Tot allò que avui molesta als nostres oponents polítics ha de ser motiu de satisfacció per a nosaltres i de tranquil·litat per a la ciutadania

cap als beneficis d'alguns, al detriment dels de tots. I també el de ser una coalició massa heterogènia –o homogènia, depèn de l'interès que comparteixin– per ser programàticament creïble.

S'HA DE RECORDAR que les seves propostes tenen regust de *déjà vu*, només cal mirar els candidats tant de la llista nacional com de la majoria de les territorials, i pensar qui ha governat el país des de mitjans de la dècada dels anys 90 fins ara fa dos anys. Tots aquests precedents ens han portat a trobar l'Es-

tat sense encaix dins l'entorn europeu, endeutat, i poc avançat en estructura social, entre altres.

Els components d'aquesta associació pretenen aparèixer sota noms com «gran coalició» o «gran centre». Però la finalitat és la de sempre: de governar els mateixos per als interessos dels de sempre en contraposició, com sempre, a l'interès públic i general.

A MÉS ES PRESENTEN des d'una associació que podríem anomenar gairebé contra natura; els de la improvisació que prové de